

at Udvalget skulde have misligholdt det. Sligt er ikke kommet fra mig; jeg har kun sagt, at da Thinget besluttede sig til at henvise Sagen til et Udvalg paa den Forudsætning, som var fremsat af det ærede Medlem, maatte jeg antage og antager fremdeles, at det er Thingets Hensigt og Ønske, at der skal tilveiebringes en Lov om Krigsministeriets Ordning og en Lov om Forpleiningscorpsets Ordning. Naar det høie Thing erklærer anderledes, skal jeg høie mig derfor, men jeg troer ikke, at det er den rigtige Fremgangsmaade i en saa vigtig Lov som denne, at afgjøre Spørgsmaalet ved et indirecte Votum; i alt Fald kan jeg fra mit Standpunkt ikke tiltræde et saadant Forslag. Jeg har ikke ønsket at fremkalde en vidtgaende Debat om denne Sag, og jeg har i mine Ytringer strengt indskrænket mig til dette formelle Standpunkt. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds er imidlertid gjentagende kommen ind paa, at hvis jeg havde villet række Haand til Tanken eller til Forslaget om en Sammenlægning af Ministerierne, vilde man være bleven enig, og saa vilde jeg kunne have faaet en Lov. Det kan gjerne være, men det hører jo egentlig, forekommer det mig, ikke herhen, paa hvilke Betingelser Udvalget maastee vilde have stillet sig anderledes. Det vil jo let erkjendes af det høie Thing, at naar det Ønske, som er udtalt af et Fleertal her i Thinget, foreligger Hans Majestæt Kongen, vilde det være meget incorrect for et Medlem af Regjeringen at stille sig saaledes, at det gik ind paa allerede nu at paabegynde Gjennemførelsen af en Plan, som kun foreligger som et for Kongen udtalt Ønske; det vilde efter min Opfattelse være at foregribe Hans Majestæt Kongens og Regjeringens frie Beslutning; jeg troer altsaa, at man maa indrømme, at den Maade, hvorpaa jeg har stillet mig til denne Sag, er correct. Jeg vil være fuldkommen forberedt paa at tage alle Følgerne af den Stilling, jeg har indtaget. At en anden Fremgangsmaade fra min Side maastee vilde have lettet disse Loves Vedtagelse, vil jeg gjerne indrømme, men som sagt, jeg vil tage de Conseqventser, der følge deraf, naar Thingets endelige Afstemning om selve Spørgsmaalet foreligger. Jeg har kun, væsentligt af

formelle Grunde, troet ikke at kunne tiltræde dette Forslag. Det skal være mig kjært, om jeg kan bidrage til, at denne Discussion holdes indenfor snevne Grændser. Jeg troer at kunne beraabe mig paa, at jeg ikke paa nogen Maade har bragt Discussionen ud over den snevne Grændse, som det er ønskeligt, at der drages for den.

**Spønneek:** Jeg troer ikke, at der i nogen af mine Ytringer i mindste Maade vil kunne findes nogen Kritik over den høitærede Ministers Stilling til denne Sag. Jeg finder det ganste naturligt, og jeg troer, at Enhver maa finde det ganste naturligt, at saalænge det Spørgsmaal, hvorledes de militaire Ministeriers Sammendragning kan finde Sted, ikke er løst, maa den høitærede Krigsminister paa sin Side stille sig overfor dette Spørgsmaal, ganste som han har gjort. Dette skal Ingen være villigere til at anerkjende end jeg; men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at Udvalget har et Retfærdighedskrav paa, at man ligeledes anerkjender, at Udvalgets Stilling i modsat Retning er en ganste særegen. Hvorledes skulde Udvalget, naar der foreligger en saadan Udtalelse som den, hvorpaa Adressen om de militaire Ministeriers Forening er grundet, kunne gaae ind paa at tiltræde Thinget for Diebliffet at vedtage et Lovforslag, hvorved det for en lang Tid slaes fast, at Krigsministeriet organiseres særskilt? Dette troer jeg er en Forbring, der ligeoverfor Udvalget, og ligeoverfor Thinget med dets bekjendte Ansuelser, er ligesaa ubillig, som det vilde være ubilligt at bebreide den høitærede Minister, at han indtog det Standpunkt, som han har udbilket i denne Sag. Jeg finder, at den Vanstelighed, hvori man her bestandigt befinder sig, ikke ligger hos Individet, men i Sagens egen Natur, og det er just af den Grund, at Udvalget har meent, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man kunde finde en Udvei — og Andet gaaer Udvalgets Forslag ikke ud paa —, som kunde føre til, at man ikke præjudicerede den endelige Afgjørelse af denne vigtige Sag, hvorom der næres Tvivl. Efter vor høitærede Formands Tilkjendegivelse skal jeg afholde mig fra at svare paa det Foredrag, som blev holdt af det ærede Med-